

Ro tilvejebragt, skulde det bevirke, at Renten, Diskontoen navnlig af Veksler, straks faldt, men det gik ikke saaledes. Vi vide, at den Gang var Pengeforholdene ret gode, man kunde laane Penge i Udlandet til en billig Rente, til mellem 3 og 4 pCt. Desuagtet blev de københavnske Banker ved med at holde Diskontoen paa 7—8 pCt., og derved tjente disse Banker Kapitaler, ja adskillige Banker have maaske paa den Konto tjent 3—4 Mill. i Løbet af det Aar.

Jeg gik dernæst ogsaa ud fra, at det Skridt, man tog i Fjor, maatte være det sidste. Der er et gammelt Ord, der siger, at een Gang er ingen Gang, men to Gange ere to Gange, og de kunne let drage flere efter sig. Jeg tror, det havde været paa sin Plads at stoppe i Fjor, sætte Punktum.

Til Slutning skal jeg blot sige, at jeg maa stemme imod Lovforslagets Overgang til tredie Behandling. Hvis vi vedtage det, er jeg bange for, det kan faa Følger, som vi kunne komme til at fortryde.

Alfred Christensen: Den ærede Ordfører for Flertallet (Pinstrup) fremkom nylig med en Bemærkning om, at Ordføreren for mit Parti under Garantilovens første Behandling havde gjort Ministeren opmærksom paa, at der var Mulighed for, at flere Institutter trængte til at tages under Armene og skulde have Hjælp. Min Partifælle vidste ikke den Gang, om det var nødvendigt, men han gættede og gættede rigtigt, som det foreliggende Forslag viser, og det skal han have Ros for. Men Ministeren vidste, at det Tilfælde allerede var indtraadt, at der var flere, der trængte til Hjælp, thi han og Statsgældsdirektøren forhandlede om og lod foreslaa i Bankkomiteen, at Laanekassen skulde tages med ind under Bankgarantien. Ministeren havde altsaa i min Partifælles Ord en direkte Opfordring til at lade Laanekassen inddrage under Lovens Tekst, og naar han ikke gjorde det, var det en utilgivelig og skæbnesvanger Fejl af ham.

Ordføreren (Pinstrup): Det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerre) henvendte sig til mig med en Sammenligning, idet han sagde, at hvis jeg som Part gik sammen med en anden Mand om et eller andet Foretagende, vilde jeg ikke, hvis det var et Svindlerforetagende, staa ved det. Det er en forkert Sammenligning. Thi det var ikke Formaalet at komme Banker til Hjælp, hvori

der var begaaet Svindel. Det Formaal, som Loven i Fjor og den i Aar tage Sigte paa, er at skaffe Ro paa Pengemarkedet, at hindre en Panik og deraf følgende Run paa Pengeinstitutterne. Det Formaal blev i Fjor naaet, men kun ved, at daværende Finansminister Vilhelm Lassen traf de Foranstaltninger, her er Tale om. Ellers vilde det ikke være naaet. Hvis der samtidig med Uroen var ramlet 3 nordjydske og et Par sydjydske Pengeinstitutter, vilde det have forplantet sig som en Løbeild over Landet, og de Foranstaltninger, vi havde truffet herovre, havde da været temmelig spildte.

De Udtalelser, det ærede Medlem for Sønderving (Rasmus Hansen) fremkom med angaaende Diskontoens Højde, synes jeg ikke vedkomme den foreliggende Sag.

Bjerre: Den ærede Ordfører har misforstaaet mig, naar han mente, at jeg sagde, at det gjaldt Svindlerforetagender. Det, jeg sagde, var dette, at naar det ærede Medlem og en anden Mand var komne overens om at hjælpe en tredie, og det ærede Medlems Kompagnon glemmer at faa det ærede Medlems Underskrift, og det saa i Tiden viser sig, at den, de skulde hjælpe, ikke er det værd, og det ærede Medlems Kompagnon dog tager sig selv til Rette og optræder paa det ærede Medlems Vegne og er uforskammet overfor ham, da er det ærede Medlem berettiget til at se Sagen fra et nyt Synspunkt. Det er det, der nu foreligger. Kompagnonen er Hovedbankerne, med hvem Staten i Fjor traadte i Forbindelse, men de have misbrugt Staten, og der er derfor ingen Grund til at fly dem de 2 Mill. Kr. De have tjent saa meget i den Tid, at der er ingen Grund dertil. Det har jeg sagt Gang efter Gang; det er Bankernes Stilling, det kommer an paa, og derfor har den høje Diskonto ogsaa med denne Sag at gøre, thi den have de holdt godt højt oppe, og derved have de tjent ind, hvad de have tabt, men Staten har intet faaet. Ved Hjælp af Statsgarantien have de laant billigt, men taget høje Renter. De have misbrugt Staten, og der er derfor ingen Grund for denne til at hjælpe en Medpart, som har optraadt paa en saa daarlig Maade.

Ordføreren (Pinstrup): Jeg vil sige til det ærede Medlem, at naar jeg er gaaet ind paa at paatage mig en Forpligtelse, opfylder jeg denne min Forpligtelse uden Hensyn til, om min Medpart har min Underskrift eller ej.